

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4751

гр. Варна, 22.12.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Георгиева
Членове: Златина Ив. Кавърджикова
Иванка Д. Дрингова

като разгледа докладваното от Деспина Г. Георгиева Въззивно гражданско дело № 20223100502073 по описа за 2022 година

С решението на ВРС-42с-в № 2342/13.07.2022г по гр.д.№ 11871/2021 Е

ПРЕДОСТАВЕНО упражняването на родителските права върху роденото по време на съвместното съжителство на К. П. П. ЕГН ***** от гр.Варна ул."Орион" № 12 и С. С. Д. ЕГН ***** от гр.София, С. г., бл....-517, непълнолетно дете А. К.ОВА П.А ЕГН ***** на бащата К. П.П., на осн.чл.127 ал.2 СК;

ОПРЕДЕЛЕНО Е местоживеенето на непълнолетно дете А. К.ова П.а при бащата К. П. П., на осн.чл.127 ал.2 СК;

ОПРЕДЕЛЕН Е режим на лични контакти на майката С. С. Д. с непълнолетното й дете А. К.ова П.а, както следва:

всяка първа и трета и седмица от месеца, с преспиване, от петък в 18ч до 18ч в неделния ден.

При осъществяване на този режим на лични отношения за първа седмица от месеца се счита тази седмица, през която всички дни от седмицата носят дати от съответния месец.

всяка нечетна година

на Великден - от 10ч на Разпети петък до 18ч на Светли понеделник, с преспиване в дома на майката

на Нова година - от 10ч на 30.12. до 18ч на 02.01, с преспиване в дома на

майката;

на Гергьовден, 6-ти май - от 10ч до 18ч ;

на Деня на Съединението, 6-ти септември - от 10ч до 18ч на,

на Деня на народните будители, 1-ви ноември /неприсъствен за всички учебни заведения/ от 10ч до 18ч

Ако обаче Гергьовден, Ден на храбростта и Българската армия, Денят на Съединението и Денят на народните будители се падат ден петък или ден понеделник, или ако съвпадат със събота и/или неделя и първият или първите два работни дни след тях са неприсъствени, то тогава майката има право да взима детето за времето от 10ч на първия почивен ден до 18ч на поне единия почивен ден за съответния посочен празничен период.

всяка четна година

по време на **Коледната ваканция** - от 10ч на 23.12. до 18ч на 26.12;

на националния празник Ден на Освобождението на България, 3-ти март - от 11ч до 18ч;

на Деня на труда и на международната работническа солидарност, 1-ви май - от 10ч до 18ч;

на Деня на българската просвета и култура и на славянската писменост, 24-ти май - от 10ч до 18ч,

на Деня на Независимостта на България, 22-ри септември - от 10ч до 18ч

Ако Националният празник, Ден на Освобождението на България, Денят на труда и на международната работническа солидарност, Денят на българската просвета и култура и на славянската писменост и Денят на Независимостта на България се падат ден петък или ден понеделник, или ако съвпадат със събота и/или неделя и първият или първите два работни дни след тях са неприсъствени, то тогава майка а има право да взима детето за времето от 10:00 часа на първия почивен ден до 18:00 часа на последния почивен ден за съответния посочен празничен период.

всяка година през лятото - общо за 4 седмици, които са разпределени на два периода от по 14 последователни дни всеки, през време, което не съвпада с платения годишен отпуск на бащата, като първият период е през м.юни или м.юли, а вторият период е през м.август.

Бащата се задължава в срок до 30 април на всяка година да уведоми писмено или чрез електронна поща майката кога ще ползва платения си годишен отпуск през лятото, както и кои са дните през лятото, през които детето е на лагер или на организирана почивка.

Бащата се задължава да организира ползването на платения си годишен отпуск, пребиваването на детето на лагер или на друга организирана почивка по такъв начин, че в посочените по-горе месеци юни, юли или август да има минимум два периода от по 14 последователни дни всеки, в които майката да може да осъществи този режим на лични отношения с детето.

Ако до 30 април на всяка година бащата не уведоми писмено или чрез електронна поща майката, то тя ще има правото сама да определи дните, в които ще вземе детето през лятото и с които бащата ще трябва да се съобрази, като уведоми за това писмено или чрез електронна поща бащата до 30 май на всяка година.

Този режим на лични отношения ще се осъществява от 9ч на първия ден от периода до 20ч на последния ден от периода.

През **нечетните години** да взема детето с преспиване през **първата половина на пролетната ваканция**, а в **четните години** - през **втората половина на пролетната ваканция**, като този режим на лични отношения ще се осъществява, от 9ч на първия ден от периода до 20ч на последния ден от периода.

Отделно и независимо от режима, вписан на първо място /за всяка първа и трета седмица от месеца/:

в четните години

за рождения ден на детето - с преспиване в дома на майката за два последователни дни /събота и неделя/ - от 9ч в събота до 18ч в неделя; а ако РД е делничен ден - от 9ч в първия съботен ден на същата седмица, в която е РД, до 18ч в следващия неделен ден;

за рождения ден на майката – 16ч до 20ч на съответния ден, без преспиване

За осъществяването на целия посочен по-горе режим на лични отношения майката следва да взема и връща детето от местоживеенето му при бащата.

Майката има право да присъства на празниците в училище, както и на родителските срещи.

Майката има право да контактува с детето във виртуална интернет среда чрез видео-разговор посредством приложение за комуникация Вайбър, Месинджър, Скайп, Уотс Ап или друго приложение за интернет комуникация, чрез профил на майката и / или такъв на детето и/или такъв, осигурен от бащата за връзка с детето, или чрез телефонна връзка, като връзката се осъществява посредством телефон с телефонен номер, използван от детето - по един час всеки вторник и четвъртък от седмицата за времето между 18:00 и 20:00 часа, на осн.чл.127 ал.2 СК;

ОСЪДЕНА Е С. С. Д. да заплаща месечна издръжка в полза на непълнолетното дете А., род.4.07.2006г, платима по банкова сметка № BG UNCR..... при „УниКредит Булбанк„АД в размер на 1/4 от минималната работна заплата за страна, определена с ПМС, считано от датата на подаване на исковата молба в съда - от 16.08.2021г (към момента от по 177,50лв, а за времето от подаване на ИМ от 16.08.2021г до 31.03.2022г вкл.- датата на последната промяна на размера на МРЗ от по 162,50лв), ведно със законна лихва за всяка закъсняла вноска, до настъпване на основания за нейното изменение или прекратяване , на осн.чл.127 ал.2 СК;

ПОСТАНОВЕНО Е даване на разрешение, заместващо съгласието на майката С. С. Д. ЕГН *****, непълнолетната А. К.ова П.а, род.4.07.2006г, да пътува заедно с баща си и законен представител К. П. П., ЕГН ***** до държавите-членки на ЕС за период до навършване на пълнолетието на А. П.а, а в условията на евентуалност, едва след изтичане на срока на валидност на издадения на А. П.а паспорт №, издаден от СДВР на 3.9.2018г, валиден до 3.09.2023г. и разрешение заместващо съгласието на майката за издаване на задграничен паспорт на А. П.а, на осн.чл.127а ал.2 СК.

С оглед изпълнение на решението по чл.127а, ал.2 СК ВРС е задължил майката С. С. Д. след влизане в законна сила на решението по чл.127а ал.2 СК да предаде паспорт № издаден от СДВР на 3.9.2018г, валиден до 3.09.2023г, на бащата и законен представител на детето - К. П. П..

ДОПУСНАТО Е предварително изпълнение на решението в частта, с

която е присъдена издръжка за непълнолетното дете, на осн.чл.242,ал.1 ГПК

Недоволна от решението е останала от **С. С. Д.**, която с подадената чрез адв.С. Ст.А. **въззивна жалба вх.№ 52425/29.07.2022**, го обжалва в частите му, с които е предоставено упражняването на родителските права и задължения на бащата и е определено местоживеенето на детето пи баща, като на майката е определен РЛО, осъдена е майката да заплаща издръжка за детето, допуснато е предварително изпълнение на решението в частта за издръжката и са отхвърлени предявените от нея насрещни искове. Счита така постановеното решение за незаконосъобразно и неправилно поради неправилния анализ на събрания доказателствен материал, както и поради съществено нарушение на съдопроизводствените правила, като изложените от въззивницата доводи са следните: **1 / РС е допуснал нарушение на служебните си задължения относно въпросите за непълнолетното дете**

Желанието на родителите и това на децата както по въпроса за упражняването на родителските права, така и за мерките за лични отношения, не са задължителни за съда. Техните становища и искания следва да бъдат обсъдени и да се вземат предвид при оценката на събраните доказателства, но основно съдът следва да се ръководи от интереса на децата. В тази връзка е следвало съдът да обсъди дали комплексът от обстоятелства /общи и специфични/ се отразява и по какъв начин на положението на детето и на ефикасността на мерките, които го определят.

Ето защо счита постановеното първоинстанционно решение, че е в пълно противоречие с практиката на ВКС, поради което подлежи на отмяна.

Позовава се на задължителната съдебна практика - ППВС № 1/1974г, ТР № 1/2013г на ОСГТК и др.решения на ВКС /Решение № 26/2.03.2010г по гр.д. № 598/2009г IV ГО; Решение № 291/7.11.2012г по гр.д.№ 115/2012г на III ГО и др./ , в които последователно е прието, че когато спорът касае интересите на дете, съдът е длъжен във всеки момент от процеса служебно да следи за този интерес. Мерките за родителски права, местоживеене, лични отношения и издръжка се определят във всеки конкретен случай, след анализ и оценка на всички правнозначими обстоятелства.

С доклада по делото в тежест на ищеца е указано да установи наличието на твърдения пълен и всестранен родителски капацитет, като проведе пълно и главно доказване, така че да бъдат на него предоставени РП над детето.

Според правилата на ГПК ищецът следва да установи обстоятелствата, твърдяни в ИМ, за да се приеме искът му за доказан по основание, което в настоящия случай не е било сторено при условията на пълно и главно доказване.

Поради това обжалваното решение е неправилно.

По делото не се спори, че родителите на детето са се разделили веднага след раждането ѝ и до лятото на 2021г детето е живяло при майка си и само тя е полагала грижи, като е носила отговорност за възпитанието му.

В хода на делото е установено, че именно през периода на лятната ваканция на 2021г детето А. е отишло при баща си в гр.Варна, след което той не я е върнал в гр.София за началото на учебната година. Нещо повече, бащата самостоятелно е предприел смяна на настоящия адрес на детето А. от гр.София в гр.Варна без знанието, без съгласието и без уведомяването на майката за това.

Заявлението за промяна на адресната регистрация на непълнолетната А. е подадено само от един от родителите в нарушение на правилата на чл.95 ал.3 и чл.96 ал.3 от ЗГР и при неспазване на чл.122 ал.1 и 2 от СК. На практика промяната на постоянния и настоящия адрес на определено лице в регистъра на населението се изразява в заявяване на новия адрес/адреси, поради което правилата относно първоначалното заявяване, уредени в чл.90, 95 и 96 от ЗГР, са приложими и при промяната. По аргумент от чл.95 ал.2 и чл.96 ал. 2 от ЗГР заявленията и адресните карти, свързани с постоянния и настоящия адрес на малолетните и непълнолетните, се подават от законните им представители.

Чл.123 СК предвижда родителските права и задължения да бъдат упражнявани в интерес на детето от двамата родители заедно и поотделно, но по общо съгласие, като при разногласие, по спора се произнася съдът. В случаите, когато двамата родители не живеят заедно, чл.127 СК предвижда по-конкретно местоживеенето да бъде определено по общо съгласие между родителите, а ако такова съгласие липсва, спорът също се решава от РС.

В случая промяната на настоящия адрес на А., при липса на данни за упражняване на родителските права само от единия родител, е следвало да бъде извършена по общо съгласие на родителите, което да бъде удостоверено с подписите на двамата под заявлението и адресната карта, подадени лично,

или с предоставяне на пълномощно от неприсъстващия родител в полза на заявяващия родител, съгл. чл.95 ал.2 и чл.96 ал.2 ЗГР. Такова общо съгласие за промяна в постоянния и/или настоящия адрес на детето липсва, както и липсва постановено от съда решение, заместващо съгласието на единия родител. Няма и представено пълномощно, дадено от майката на А. на бащата, който е заявил промяната.

При това положение бащата е черпил права от собственото си недобросъвестно поведение, действайки манипулативно и противовъзпитателно спрямо детето.

От горното следва, че съобразно разпределената доказателствена тежест между страните, първоначалният ищец - баща на детето, е следвало да докаже при условията на пълно и главно доказване положителния за него факт, че притежава по-добър родителски капацитет и че това е така и към момента на даване ход на устните състезания, което не е сторил.

Тъкмо обратното, такова доказване е проведено от майката, която се позовава на това, че именно неправомерното поведение на бащата свидетелства за родителския му капацитет и възпитателските му качества.

След като бащата не е доказал това свое твърдение чрез представянето на убедителни доказателства, които да обосноват извода, че е по-пригодният родител, а майката – ответница и ищец по насрещния иск е сторила това, то именно на нея е следвало да бъде предоставено упражняването на РП. Така с постановеното от ВРС решение не се защитава интересът на детето, а този на бащата.

Без коментар и обсъждане от съда са останали специфичните за настоящото дело обстоятелства, че майката е родителят, който единствено се е грижил за детето през време на краткото съвместното живеење на страните и след раздялата им до момента, в който бащата неправомерно е сменил адресната регистрация на непълнолетно дете, закрепено с решението на съда.

Необсъден и оставен без задълбочен анализ са останали всестранныят родителски капацитет на майката С. Д., силната емоционална връзка, изградена между нея и дъщеря ѝ А., нейната посветеност на грижите за детето, както и същевременно деградиращото и вредно поведение на бащата, които счита за доказани въз основа на изобилната доказателствена съвкупност по делото.

Неправилно съдът не е обсъдил родителските умения, отношение към детето, качества, навици и способности на майката, даващи ѝ възможност да осъзнава базовите и дългосрочните потребности на детето, за което свидетелства и заключението на СПЕ, допусната и приета от съда като компетентно изготвена.

Майката притежава нагласата, желанието и нужните качества да отглежда и възпитава детето. Именно тя е родителят, за когото детето и неговите интереси са най-висша ценност, като дори въпреки полаганите от бащата „усилия“ за дистанциране и прекъсване на изградената топла, емоционална и доверителна връзка на детето с неговата майка, и опитите му за насаждане на родителско отчуждение спрямо нея, С.Д. не само, че има все още съхранена връзка с детето, но и съзнавайки значимостта за детето то да поддържа връзка и с двамата си родители, никога не е имала уронващо и неправилно отношение към бащата пред детето. Напротив, от всички доказателства по делото /гласни и писмени доказателства, социален доклад, СПЕ/ е видно, че майката се стреми да съхрани в представите на детето положителен образа за бащата, вместо да го омаловажава или да се отнася пренебрежително спрямо него в присъствието на детето.

По делото е установено въз основа на приетата СПЕ, че бащата в непосредствените контакти с детето и цялостното му поведение е възприел модел на възпитание, който не само е неадекватен на потребностите му, но и създава погрешни възприятия за детето. Бащата използва манипулативни техники, като с действията си умишлено е поставил детето в конфликта между него и майката.

Именно поради поведението на бащата и налагания от него модел на възпитание, изграден върху очерняне образа на майката, уронване на нейния авторитет, и трайно установени във времето опити за разколебаване на доверието на детето спрямо нея като майка, у детето се забелязват тревожни тенденции и изменения, някои от които са тревожност, напрегнатост, силна интензивност на чувствата и емоциите, което е единствено поради неправилното поведение и възпитание, налагани от бащата, за времето през което детето е отглеждано от него.

Това е все още преодолимо при положение, че РП бъдат предоставени за упражняване на майката, вместо на бащата, както неправилно е преценил

РС.

Съдът не е съобразил и това че бащата е този, който въвлича детето в конфликтните си отношения с майката, която винаги е била склонна на компромиси в името на детето, тъй като счита за адекватно и необходимо поддържането на добри отношения с бащата на дъщеря си, тъй като притежава емоционалната зрялост да осъзнае, че единствено в една безконфликтна и балансирана семейна среда детето би получило условия за пълноценното си израстване и изграждане като личност.

Майката проявява уважение към качествата на дъщеря си, нейните желания и интереси, старее се да засвидетелства това чрез поощрение и похвала, поставяйки физическото и психическото състояние на детето на първо място, подкрепя самостоятелността и способностите ѝ, зачита нейните чувства и мнение за разлика от бащата, който се стреми да възпитава и насърчава у детето неправилен модел на възпитание и поведение - ниска степен на критичност към агресивни прояви, силна критичност към постъпките на майката и липса на такава спрямо негативните прояви на бащата, използвайки манипулативни подходи и техники, което би било крайно негативно в бъдещото развитие на детето като пълноценна личност, зачитаща околните и реда.

Всичко това, обаче, неправилно не е било анализирано от ВРС или е направено пристрастно в полза на бащата, като са игнорирани всички негативни за него доказателствени средства.

В експертното заключение са обективирани и констатации за преживяване на безпокойство, потиснатост, гняв, несигурност, неяснота, обърканост и тревожност у изследваното дете, което счита за последица от методите на възпитание на бащата, налагани на детето като единствено правилни, което също не е било обсъдено и анализирано от РС.

Извод за неправилно преценка може да се извлече и от липсата на подходяща подкрепяща среда на бащата – в тази връзка са събрани категорични сведения, че непосредственото семейно обкръжение на бащата не би могло да го подпомага в полагането на грижи за детето, а и подобно „съдействие“ не би било подходящо за детето, тъй като средата на бащата споделя „вредните“, несъзидателни и неконструктивни виждания, поведение и начин на възпитание, които практикува бащата.

Както се констатира и от доведените от бащата свидетели, той и близките му не съзират нищо нередно във всичко това. В целия ход на процеса, освен хаотични и голословни показания на свидетели, при това в близка връзка с бащата, последният дава изключително лош пример и на самото дете за това как може да се живее, като се погазват законите. РС, обаче, е замълчал за всичко това.

В противовес на горното, по делото са събрани достатъчно убедителни доказателства, че майката има положително отношение към труда и обществото като цяло, има дълъг трудов и осигурителен стаж, което е индиция, че е способна и ще насърчава качества като трудолюбие, дисциплина, любознателност и усърдие в образованието на своето дете и ще го възпитава в труд, морал и законосъобразен начин на живот. Това е още един аспект, който показва, че майката е по-пригодният родител.

Счита извода на РС, че съгласно свидетелските показания на доведените от бащата свидетели и социалния доклад, бащата разполагал с необходимите условия и родителски качества да отглежда и възпитава детето, за неправилен, необоснован, формирана при едностранчив анализ на доказателствения материал, като не са обсъдени събраните в полза на майката доказателства.

По-добрите материални и жилищни условия при бащата не го правят по-пригодния родител за упражняване на РП.

Неправилна е и преценката на РС относно необходимостта от продължаване на образованието на непълнолетната А. именно в гр.Варна с аргумента, че изучаването на испански език било на доста добро ниво. Такива средни училища със засилено изучаване на испански език, също на високо ниво, има и на територията на гр.София. Това не е критерий, с който съдът следва да се съобразява при споровете по реда на чл.127 ал.2 СК.

Майката е силно привързана към детето, обича го и иска да бъде активна част от живота му, да полага непосредствени грижи, да го възпитава.

Ето защо РП следва да ѝ бъдат предоставени за упражняване, както и да бъде определено местоживеенето на детето при нея.

Важно за развитието на детето е да му бъде осигурена здрава социална среда, която да въздейства благотворно върху изграждането на стабилни нравствени разбирания, трудови навици и изобщо добро поведение в

обществото и семейството, като този критерий е допълнителен към възпитателските качества и моралния облик на родителя, което счита, че би могла да даде майката.

В тази подрастваща възраст момичето има нужда и от грижи и внимание на майка му, каквито тя би могла да осигури безрезервно.

Бащата няма нужния капацитет да отглежда правилно и да възпитава детето. Поведението му е свързано с незачитане личността и мнението на другия. Той не се е грижил за него и затова не познава навиците и потребностите на детето, а епизодичните прояви не съставляват грижа по смисъла на закона и морала. Затова няма изградена необходимата връзка с детето.

В обобщение РС не се съобразил със задължителните указания, дадени с съобразно ППВС № 1/1974г, които са приложими и при действието на сегашния СК.

2/ Нарушения на процесуалния закон:

ВРС в противоречие с практиката на ВКС относно анализ на доказателствата по делото и в частност на свидетелските показания, е **кредитирал единствено показанията на свидетелите на другата страна**. В мотивите си е игнорирал отделни части от показанията на свидетелите ответницата, има избирателно посочване на свид. показания, както и анализ на писмените и др.събрани доказателства, довело до изводи, ползващи единствено другата страната.

Макар да е посочено, че е преценявал показанията на свидетелите на другата страна с оглед на евентуална им заинтересованост като родственици или поради други обстоятелства, съобразно чл.172 ГПК, ВРС е възприел само тези показания, които са явно в подкрепа на ищеца, игнорирайки тези, които ползват майката, без да ги анализира в съвкупност с останалите, както и с правилата на правната и житейска логика.

Така постановеното решение е в противоречие със сочената практика на ВКС: Решение № 331/19.05.2010г по гр.д.№ 257/2009г, IV ГО; Решение № 217/9.06.2011г по гр.д. № 761/2010г, IV ГО; Решение № 700/28.10.2010г по гр.д.№ 91/2010г, IV ГО; Решение № 260/ 30.10.2013г по гр.д.№ 1286/2012г, IV ГО; Решение № 422/3.06.2010г по гр.д.№ 805/2009г, I ГО; Решение № 251/27.07.2015г по гр.д.№ 6970/2014г., IV ГО.

Съдът следва да прецени дали разпитаните свидетели са заинтересовани от изхода на делото, а не просто механично и голословно да игнорира дадени показания, преценявайки ги неаргументирано както заинтересовани или недостоверни, като да кредитира други части от показания, както е постъпил РС, в нарушение на горепосочената практика.

Наличието на роднинска връзка между свидетел и страна по делото не обуславя основание за заинтересованост на показанията на този свидетел, а показанията му следва да се анализират в съвкупност с останалите доказателства по делото, което в случая не е било сторено и съдът не е изложил никакви конкретни мотиви.

На сл.място.

Решението е постановено в противоречие практиката на ВКС, а именно ТР № 1/2013г по тъл.д.№ 1/2013г на ОСГТК на ВКС, както и Решение № 260/30.10.2013г по гр.д.№ 1286/2012г, IV ГО; Решение № 123/30.05.2011г по гр.д.№ 890/2010г, III ГО; Решение № 380/ 2.06.2009г по гр.д.№ 758/2009г, III ГО; Решение № 232/20.03.2009г по гр.д.№ 2716/2008г, IV ГО и Определение № 768/25.10.2012г по търг.д.№ 410/2012г, II ТО, тъй като, видно от мотивната част на решението, преценката на събрания доказателствения материал е направена неясно, хаотично и в противоречие с правилата на логиката и затова изводите на съда са погрешни, като практически липсват изложени мотиви по съществените въпроси, а съдържа само констатации, без да става ясно как и защо е достигнато до тези изводи.

Мотивите към решението, макар и да не са част от обвързващата му сила, като писмени съображения, обосноваващи фактическите и правни изводи на съда, са от съществено значение за съдебния акт. Те са отправна точка за преценка законосъобразността и правилността на констатациите и изводите на съда. Върху тях се крепи убедителната му сила при проверка правилността и тълкуването на същото.

Така в решение № 27/22.04.2019г на ВКС, ГК, IV ГО е посочено: „Когато неразбираемостта и противоречието в мотивите е резултат на формално - невалидни умозаклучения, които не могат да са логически следствия от дадени условия, противоречат на опита или научното познание, тогава е налице необоснованост на решението. В тези случаи-на допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила и на

необоснованост, щом е ясно или установимо какво е постановил съдът по искането, с което е сезиран, решението е неправилно, а не нищожно. Възможно е неяснотата в съображенията на съда, изложени в акта му, на практика да се приравнява на липса на мотиви, което е нарушение на съдопроизводствено правило - чл.236 ал.2 ГПК.

В тази връзка счита постановеното от ВРС решение за необосновано, доколкото анализът на събрания доказателствен материал е направен неясно, хаотично и в противоречие с правилата на логиката, което представлява основание за отмяната му. Същото не почива на събраните доказателства, а е немотивирано и голословно, с превратно и неправилно тълкуване на събраните доказателства.

Не е достатъчно буквалното цитиране на произволно избрана част от някои от приетите по делото доказателства, които са били оспорени от въззивницата и опровергани чрез други събрани такива, които са били изцяло игнорирани.

РС е нарушил принципа на чл.12 ГПК, тъй като съдържанието на решението не сочи на спазване на процесуалния ред на изграждане на вътрешното убеждение на съда въз основа на "всички доказателства по делото и доводите на страните". Вярно е, че оценъчната дейност на съда, решаващ делото, е въпрос за вътрешно убеждение на самия съд, но тя не може да бъде резултат на изопачено формиране на това убеждение в противоречие с основен принцип на гражданското съдопроизводство - този по чл.10 ГПК. Съгласно тази норма съдът дава възможност за установяване на относимите по делото факти, но след това в решението си следва да ги обсъди в цялост и детайлно. Този ред е предвиден от законодателя, за да служи като гаранция срещу произволно и необосновано формиране на субективната увереност на съда относно фактите по делото, както и че това вътрешно убеждение може да бъде проследено, за да се разбере как е била формирана волята на съда, а от друга страна- за да може да бъде поставено на контрол от следващата инстанция.

В случая доводите на въззивницата намират опора в материалите по делото, но неправилно били игнорирани от съда.

РС следва да даде отговор на доводите, твърденията, възраженията и исканията на страните, независимо дали ги счита за основателни или не, и

дали ги уважава или не. Отхвърляйки като неоснователни аргументите на дадена страна срещу твърденията на другата, съдът е задължен да даде в мотивите на решението такъв отговор, че да станат ясни основанията, поради които не се приемат.

В настоящия случай, обаче, неизследването в пълнота на доводите, възраженията и твърденията на въззивницата, без да им се даде мотивиран отговор, необсъждането в цялост на събраните доказателства, сочи на нарушение на принципа за състезателност, прогласен в чл.8 ГПК и този на равенство на страните съгласно чл.9 ГПК, тъй като това води до неприлагане на закона еднакво спрямо всички, което също обуславя извод, че постановеното първоинстанционно решение следва да бъде отменено като неправилно.

Счита, че РС при постановяването на решението си не е бил безпристрастен, което явно личи от мотивите - използваните изрази, констатации без мотиви и направени внушения, както и изтъкнатите процесуални нарушения при оценката на доказателствата, избирателно посочване на доказателства, преценката на релевантните факти, подвеждането им под съответната правна норма, обосновава съмнение, че е постановено от съд, който не е бил безпристрастен и в противоречие с изискването по чл.6 ал.1 от ЕКЗПЧОС.

С оглед на всичко изложено, **моли за отмяната на постановеното от ВРС решение в обжалваните му части като неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необосновано, като вместо него бъде постановено друго, с което да бъдат отхвърлени предявените от бащата искове и да бъдат уважени насрещните такива, като бъде:**

- предоставено упражняването на родителските права по отношение на детето А. на нейната майка С. С. Д.;
- определено местоживеенето на детето при майката;
- определен режим на лични отношения на бащата К. П. П. с детето А. съобразно посоченото в насрещната ИМ;
- осъден бащата К. П. П. да заплаща месечна издръжка в полза на детето А., ежемесечно до 15-то число на месеца, за който се дължи издръжката, в размер на 250лв, считано от влизането в законна сила на окончателно

решение по делото, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, считано от деня на забавата до окончателното ѝ плащане.

Претендира присъждане на сторените разноски за двете инстанции, вкл. и адв.възнаграждение.

С жалбата е направено **доказателствено искане:**

1/ за допускане до разпит на **един свидетел** при условия на довеждане за установяването на **нововъзникнали обстоятелства, а именно:** дали детето е получило адекватни грижи и своевременни действия от майката, респ.от бащата; какво е съдействието, което майката, респективно бащата на детето му оказват в образователния процес, какво била констатирала майката; какви са полаганите грижи за детето; как протичат срещите майка - дете, в какво състояние идва дете като облекло, хигиена, поведение и др.

Под № 52586/1.08.2022 е входирана втора въззивна жалба от същата страна С. С. Д., подадена от друг процесуален представител - адв.М. Ст.К. от АК-София, срещу постановеното от ВРС решение, като е посочено, че се обжалва във всичките му части, с изключение на тази за разноските, каквито не са присъдени в полза на бащата.

Същата е подадена след изтичане срока за обжалване /съобщението до страната е връчено на 15.07.2022г, като двуседмичният срок за обжалване е изтекъл на 29.07.2022 /петък, работен ден/, но доколкото с нея се обжалва същото решение от същата страна, то следва да се възприеме като допълнително изложение към постъпилата в срок жалба само в частта, която обективира правни доводи и анализ на постановеното от ВРС решение.

В тази жалба са заявени **доказателствени искания** за следното:

1/ за допускане на биологична експертиза за наличието на окситоцин /родителския хормон/ в кръвта на двамата родители, както и за хормоните, произвеждани от цингулума /жлезата на емпатията/, защото майката е с впечатление, че такива почти липсват у бащата.

2/ да бъде задължен бащата да представи разпечатка от телефона си колко пъти се е обаждал на дъщеря си през последните 5 години;

3/ да бъде задължен бащата да представи официален документ дали къщата, за която се твърди, че притежава един етаж, е регистрирана като хотелче или къща за гости;

4/ да бъде допусната експертиза на електронното съобщение /SMS/ по телефона от бащата до дъщерята А., съдържащо епитета „изрод“, ако той се позволи да оспори неговото изпращане;

5/ да бъде задължен бащата да представи извлечение от банкови сметки, пощенски записи и други писмени документи колко пари е изпратил за А. през последните 5 години;

6/ да бъде задължен бащата да представи доказателства дали е сменил личния лекар на детето и на коя дата, и колко пъти я е водил на профилактични и други прегледи.

В срока по чл.263 ал.1 ГПК **ответникът по жалбата К. П. П.** е подал писмен отговор със становище за неоснователност на двете подадени жалби, като изложените доводи по всяка една от тях въззивният съд възпроизвежда съобразно хронологичната последователност, в която са постъпили двете жалби:

I по в.жалба, подадена от адв.Св.А.-ВАК.

В същата не е посочено в какво точно се състояла неправилността на решението, тъй като при постановяване на съдебното решение, съдът е коментирал всички събрани по делото доказателства и е постановено в интерес на детето.

По отношение твърдението, че бащата самостоятелно бил предприел смяна на настоящия адрес на детето А. от гр.София в гр.Варна без знанието, съгласието и уведомяването на майката за това - счита същите за неотносими към настоящето дело, което, на първо място, е за защита правата на детето, а на следващо място това е право на бащата, съгл.чл.129 ал.1 СК.

Счита, че следва да бъде информирана ответната страна за непротиворечивата съдебна практика по този въпрос, постановена от ВАС. В Решение №7792/18.06.2020г по кад.№ 4539/2019г по описа на ВАС, 3-то отделение, съдът е посочил следното: „Адресната регистрация не е предпоставка за дължимото се според чл.126 ал. 1 СК съвместно живеене на родителите и ненавършилите пълнолетие деца, а отразява действително място на живеене, съответно на вписване в регистъра на населението.".... ,

Не обосновава правен интерес и твърдяното, че регистрацията е следвало да бъде извършена при подадено заявление от двамата родители.

Нито в ЗГР, нито в приложимия подзаконов нормативен акт - Наредба № РД-02-20-9/21.05.2012г за функциониране на Единната система за гражданска регистрация /ЕСГР/ има ограничение в смисъла, посочен от жалбоподателя, а именно, че настоящият и постоянен адрес на малолетното дете следва да бъде променян само ако на заявлението (по образец) фигурират подписите и на двамата родители, удостоверяващи тяхното съгласие.".... в съответствие с правилото по чл.129 ал.1 СК, че всеки от родителите може сам да представлява малолетното си дете". В този смисъл е Решение № 11254/19.07.2019г по адм.д.№ 9473/2018г на ВАС, III-то отд. и Решение № 14783/4.11.2019г по адм.д.№ 7072/2018г на ВАС, III отд..

Във в.жалба се твърди, че бащата не бил доказал, че притежава капацитет да упражнява родителски права и да осигури добри битови условия. Събраните по делото доказателства, включително и изготвените и представени социални доклади от Д"СП"-София и Д"СП"-Варна установяват, че същият има както капацитета, така и възможностите да осигури добри битови условия на детето, тъй като настоящето производство е именно в защита интереса на детето, а не на някой от неговите родители. При своя баща А. живее в една спокойна обстановка, където не е подложена на ежедневния стрес, който е изпитвала в гр.София. В гр.Варна А. има самостоятелна стая, отлични битови условия, учи в елитно училище, намерила е нови приятели, без да е прекъснала отношенията с приятелите в гр.София. Интересът на детето е максимално защитен, като горното е подробно обсъдено в обжалваното съдебно решение.

Както било посочено в ИМ, бащата нямало да се противопостави А. да се върне да живее в гр.София при своята майка, когато отношенията между тях се подобрили и А. поискала това. Бащата по никакъв начин не препятства отношенията между А. и нейната майка, но това не е вярно за ответницата, спрямо отношенията на детето и неговият баща. Доказателство е отказът на последната да разреши кратковременно пътуване на А. и нейния баща в Румъния в началото на м.септември 2022г.

Поведението на ответницата е продължение на дългогодишното ѝ такова, което ограничава по всякакъв начин отношенията на детето с неговия баща. Невярно е посочено във въззивната жалба, че ответницата не е ограничавала връзките на А. с нейния баща. От разпита на А., нейният баща и

на свидетелите по делото бе установено, че майката редовно е пречела на тези отношения, като често това е било придружавано със скандали и с представянето на различни причини, поради което е отказвала такива срещи.

Във въззивната жалба неправилно се интерпретира приетата СПЕ, че бащата е възприел модел на възпитание, който създава погрешни възприятия на детето. В представените по делото документи, както и в извършения разпит на детето, както от съдията в присъствието на психолог, така и в интервюто на вещото лице се установява, че А. има напълно реално възприятие към околната действителност. Детето е казало, че мечтата му е да стане юрист. Детето А. има отлично поведение и оценки, с помощта на бащата и училището участва в различни форми на интегриране в новото училище, за което по делото има представени документи от училището.

Във въззивната жалба се твърди нарушение на процесуалния закон. Твърди се, че били възприети само свидетелските показания на свидетелите на ищеца. Свидетелката К.Захариева, доведена от ответницата в показанията си каза следните неща. Отдавна не е виждала А., но не помни откога. Свидетелката не е посещавала последната квартира на ответницата, като е стояла до вратата, но не е влизала вътре. С отговора си същата реално сподели, че отдавна не е виждала А. и не знае при какви битови условия живее в стаята в общежитието, тъй като никога не е влизала вътре. Предвид факта, че ответницата за изготвяне на социалния доклад по делото е завела служителите на АСП-София на друг адрес в ЖК"М.т-3", а не в С. град, същата съзнателно не е обявила битовите условия, при които е живеела А. в гр.София. При извършения разпит на Стефан Димов - баща на ответницата същият споделя следното: *През 2017 год. открих сметка на мое име, за да може бащата на А. да превежда суми....Аз не съм свидетел, но вторият мъж на майката беше хвърлил една саксия с цвете по нея /А./, това е бащата на другото дете....Бил съм свидетел на скандали между майката и А.. Видно от гореизложеното, голяма част от показанията на двете страни се припокриват и установяват, че между майката и А. е налице трайно напрежение в отношенията, които са ескалирали до домашно насилие.*

Изразява несъгласие с изложените твърдения, че решението противоречало на съдебната практика. Позовава се на такава, без да е посочено какво в съдебното решение противоречи на тази практика.

Не отговаря на истината посоченото във въззивната жалба, че съдебното решение било постановено само въз основа на свидетелските показания.

По делото бяха изискани и приети няколко социални доклади както от Д“СП“-София, така и от Д“СП“-Варна, бяха назначени и приети няколко експертизи, бяха представени множество документи.

Свидетелските показания са само една част от събрания доказателствен материал и същите кореспондират с материалите по делото.

Неоснователно е твърдението, че при постановяване на съдебното решение съдът е нарушил чл.12 ГПК, като доводи в тази връзка вече били изложени.

Изразява становище **по отношение направеното доказателствено искане** за разпит на един свидетел, което счита за неоснователно, тъй като формулираният въпрос е неясен и не установява какви нововъзникнали обстоятелства ще се установяват. Отговор на тези въпроси се съдържат в изготвените и приети по делото социални доклади, като счита, че със свидетелски показания на едно лице е недопустимо оборването на тяхното съдържание.

II по в.жалба, подадена от адв.М. Ст.К. - САК.

В същата се иска отмяна на решението, с изключение на частта, в която не се присъждат разноски на ищеца, поради изричното наше искане такива да не бъдат присъждани.

На предпоследната страница от въззивната жалба, пълномощникът изрично заявява, че при изготвянето ѝ, не е имала достъп до самото дело, а само материали от същото.

Изложението на въззивната жалба започва с примери, наподобяващи начален ръкопис на сценарий за Нешънъл Джогеографик, приключващ с извода, че ищецът вероятно не е готов да загине в битка за ответницата и тяхната дъщеря, което е характерно за бозайниците.

Не е споменат фактът, че детето е било обект на домашно насилие, извършено в присъствието на ответницата. Няма данни майката да се е противопоставила на домашното насилие върху тяхното дете, нито да е предприела мерки за преустановяване на същото, чрез сезиране на съдебните органи и издаване на съдебен акт. Именно ищецът е уведомил съответните

правоохранителни органи, като е било образувано гр.д.№ 39674/2020г. по описа на СРС, 86-ти състав. Съдът е уважил предявения иск, като с **решение от 13.05.2021г. е издал заповед на осн.чл.15 ал.2 ЗЗДН срещу Николай**, като е задължил същия да се въздържа от извършване на домашно насилие, на осн.чл.5 ал.1 т.1 ЗЗДН по отношение на детето и е предупредил лицето, че при неизпълнение на заповедта, на осн.чл.21 ал.2 от ЗЗДН, полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

Следва да се отбележи, че преди последния случай, А. неколкратно се е оплаквала на своя баща от отношението, което майка ѝ и **мъжът, с който е живеела**, са имали към нея. Действията, които са извършени спрямо А. в процесния случай се прелели чашата на търпение и затова, поради бездействието на майката, ищецът е уведомил правоохранителните органи.

И след завеждане на делото, при провежданите телефонни разговори или разговори по социалните мрежи, вербалните действия на ответницата спрямо А. продължават, което бе установено и със свидетелски показания по настоящото дело.

Впоследствие във въззивната жалба има лирично отклонение към стар филм, но същото не кореспондира със събраните по делото доказателства.

От събраните по делото доказателства е видно, че ответницата системно е възпрепятствала и отказвала контакти между детето и неговият баща.

Горното е наложило ищецът тайно да се среща с дъщеря си, дори и в присъствието на родителите на ответницата, за да може да поддържа контакти с детето си. Бащата на ответницата е открил банкова сметка на свое име, по която ищецът многократно е превеждал суми за издръжката на дъщеря им.

След закриване на сметката, същият лично или чрез свои приятели и познати е давал пари на детето или е плащал негови курсове и обучение.

Дори след постановяване на решението на ВРС, в началото на м.09.2022 год. А. е помолила майка си, да ѝ даде разрешение със своя баща да отиде за няколко дни до Румъния, но такова не ѝ е било дадено.

И към настоящия момент продължава негативното отношение на ответницата към личните отношения между ищеца и тяхната дъщеря.

От своя страна ищецът не възпрепятства личните отношения между майката и тяхната дъщеря, като при тяхно желание винаги съдейства за тяхното осъществяване.

Във въззивната жалба се коментира възложената от съда СПЕ, като се поставят въпроси защо е бил избран един метод, а не бил избран друг такъв. Излага се тезата, че ако експертизата е била извършена в гр.София от известната психоложка г-жа Алгафари, то същата е щяла да употреби друг тест, но не е посочен какъв точно тест.

В назначената и приета по делото СПЕ, която е задълбочена и професионално извършена, двете страни са имали възможност да поискат допълнителна или тройна СПЕ. Нито една от страните не била поискало такава, което означавало, че същите са съгласни с дадените заключения на вещото лице.

Затова счита искането във въззивната жалба за назначаване на експертиза е преклудирано. Вероятно е при резултатите от извършването на допълнителни тестове, същите да се окажат негативни за ответницата.

Ищецът и ответницата имат едно дете от своята връзка - А.. Същите нямат повече общи деца, както се опитва да се внуши във въззивната жалба. Ответницата има второ дете от последваща своя връзка и именно бащата на второто дете е упражнил домашното насилие над А., за което има влязло в сила съдебно решение. По данни на ответницата, същата вече не живее съвместно с бащата на второто дете. Не твърдим, че това е провалена връзка или е неумение на ответницата за създаване на семейство, каквито твърдения се излагат във въззивната жалба спрямо ищеца. Настоящото дело е фокусирано върху правата на детето А., а не върху личния живот на някой от двамата родители.

Не отговаряло на истината посоченото във въззивната жалба, че А. спяла в стаята на баща си. По делото бе изготвен и представен социален доклад от Д“СП“-Варна, от който е видно, че детето А. има самостоятелна стая с всички битови удобства.

Следва да се има предвид и факта, че за нуждите на гр.д.№11871/2021г. бе възложено изготвянето да социален доклад от Д“СП“-София. Въпреки задължението по закон, ответницата не е показала на служителите битовите условия, които е осигурила за отглеждане на детето в С. град, бл....., стая 517,

а е завела същите в апартамент в ЖК"М.т-3" бл.... вх.2 ет.5.

Относно дадените във въззивната жалба от адв.М.К. квалификации на ищеца, детето А., съдията, свидетелите и вещите лица, счита за крайно неуместни, както и квалификациите, които ответницата използва спрямо А., ищеца, неговите приятели и жената, с която живее, при разговорите, които ежедневно провежда ответницата с А..

По отношение на направените с в.жалба доказателствени искания, счита същите са неотносими и преклудирани.

По гр.д.№ 11871/2021г съдът е дал възможност на ответната страна да изложи своите възражения, както и да направи доказателствени искания, които бяха доста обемни и по които съдът се произнесъл.

Моли за оставяне без уважение подадените въззивни жалби и за потвърждаване решението на ВРС като правилно и законосъобразно, постановено при спазване на процесуалните правила.

ВЪЗВИВНИЯТ СЪД, въз основа на изложеното в жалбите на въззивницата намира, че наведените оплаквания за допуснати процесуални нарушения се отнасят до неправилен анализ на събрания доказателствен материал по делото, въз основа на който може да формира самостоятелни фактически и правни изводи. При служебната проверка също не констатира допуснати такива процесуални нарушения. Поради това не се налага изготвянето на нов доклад с указания за разпределяне на доказателствената тежест

Що се отнася до заявените от въззивницата доказателствени искания съдът съобрази следното:

I По заявеното с първата в.жалба доказателствено искане за допускане до разпит на **един свидетел** при условия на довеждане за установяването на **нововъзникнали обстоятелства, а именно:** дали детето е получило адекватни грижи и своевременни действия от майката, респ.от бащата; какво е съдействието, което майката, респективно бащата на детето му оказват в образователния процес, какво е констатирала майката; какви са полаганите грижи за детето; как протичат срещите майка - дете, в какво състояние идва дете като облекло, хигиена, поведение и др.

Така заявено, искането не е конкретизирано откъм твърдения за

новонастъпили факти, а са формулирани въпроси към свидетеля, който да бъде разпитан.

II По заявените с втората жалба, а именно:

- 1/ за допускане на биологична експертиза за наличието на окситоцин /родителския хормон/ в кръвта на двамата родители, както и за хормоните, произвеждани от цингулума /жлезата на емпатията/, защото майката е с впечатление, че такива почти липсват у бащата.
- 2/ да бъде задължен бащата да представи разпечатка от телефона си колко пъти се е обаждал на дъщеря си през последните 5 години;
- 3/ да бъде задължен бащата да представи официален документ дали къщата, за която се твърди, че притежава един етаж, е регистрирана като хотелче или къща за гости;
- 4/ да бъде допусната експертиза на електронното съобщение /SMS/ по телефона от бащата до дъщерята А., съдържащо епитета „изрод“, ако той се позволи да оспори неговото изпращане;
- 5/ да бъде задължен бащата да представи извлечение от банкови сметки, пощенски записи и други писмени документи колко пари е изпратил за А. през последните 5 години;
- 6/ да бъде задължен бащата да представи доказателства дали е сменил личния лекар на детето и на коя дата, и колко пъти я е водил на профилактични и други прегледи.

Така, както са формулирани доказателствени искания, не става ясно чрез събирането им кои твърдения се цели да бъдат установени.

Въззивният съд констатира, че двамата родители не са били изслушвани. С оглед възложените на съда функции да следи за висшия интерес на децата, съдът намира за необходимо личното им явяване на в с.з. за поставяне на въпроси, относими към предмета на спора, след което ще вземе отношение към заявените доказателствени искания доколко са допустими и относими към предмета на делото.

С оглед изложеното и на осн.чл.267 ал.1 ГПК, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ подадената от С. С. Д., чрез адв.С.

Ст.А., **въззивна жалба вх.№ 52425/29.07.2022**, срещу решението на ВРС--42с-в № 2342/13.07.2022г по гр.д.№ 11871/2021, **в частите му**, с които е предоставено упражняването на родителските права и задължения на бащата и е определено местоживеенето на детето пи баща, като на майката е определен РЛО, осъдена е майката да заплаща издръжка за детето, допуснато е предварително изпълнение на решението в частта за издръжката и са отхвърлени предявените от нея насрещни искове.

ЗАДЪЛЖАВА двамата родители, на **осн.чл.176 ГПК**, да се явят лично в с.з., за да отговорят на поставени от съда въпроси, относими към предмета на спора.

ОТЛАГА произнасянето по доказателствените искания на въззивницата след изслушването на родителите.

НАСРОЧВА производството по делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **21.02.2023г от 14.30ч**, за които дата и час да се призоват страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____